

kommunikere af henholdsvis 2. og 9. august 1993.

Spørgsmål 23:

»Udvalget udbeder sig en redegørelse for, hvilke overvejelser der ligger bag regeringens henvisning til grundlovens § 19, stk. 2, under III i beslutningsforslagets bemærkninger?«

Svar:

Ifølge grundlovens § 19, stk. 2, kan regeringen ikke uden Folketingets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat – bortset fra forsvar mod væbnet angreb på riget eller danske styrker, i hvilket tilfælde Folketinget straks efterfølgende skal have forelagt eventuelt trufne foranstaltninger.

Regeringen har til stadighed været opmærksom på indholdet af denne grundlovsbestemmelse set i relation til det danske engagement ved FN's fredsbevarende styrke i det forhenværende Jugoslavien (UNPROFOR).

Med den konkrete implementering for Danmarks vedkommende af FN's Sikkerhedsråds resolution 836 vedrørende de særligt udpegede sikkerhedsområder (»safe areas«) anser regeringen situationen for omfattet af grundlovens § 19, stk. 2, især fordi der nu kan blive tale om deployering af fremskudte danske luftstøttekoordinationshold på landjorden, såkaldte Tactical Air Control Parties (TACP).

Spørgsmål 24:

»Under henvisning til forudgående spørgsmål ønskes en redegørelse for forholdet til Max Sørensens bidrag vedrørende § 19 til Forfatningskommissionen 1946.«

Svar:

Beslutningsforslagets bemærkninger ligger på linie med professor Max Sørensens bidrag til Forfatningskommissionen af 1946 vedrørende den nuværende grundlovs § 19.

Det følger således af samspejlet mellem folkeret og national ret, at folkeretten, herunder Sikkerhedsrådets bindende beslutninger, alene gælder for Danmark, men ikke har umiddelbare retsvirkninger i Danmark. Hertil kræves et mellemkommende nationalt retsgrundlag. Folketingets samtykke til det fremlagte beslutningsforslag udgør et sådant retsgrundlag.

Spørgsmål 25:

»Med henvisning til beslutningsforslagets bemærkninger om styrkens finansiering i finansåret 1993 ønskes oplyst om den tilsvarende finansiering for 1994, jf. forsvarsforligets bestemmelse herom.«

Svar:

I den udstrækning, der er behov for at videreføre det udvidede danske engagement ved FN's fredsbevarende styrke i det forhenværende Jugoslavien i 1994, forudsættes nettoudgiften på grundlag af det gældende forsvarsforlig finansieret ved forhøjelse i det nødvendige omfang af forsvarets bevilling til operationer i FN-, CSCE- og NATO-regi.

Spørgsmål 27:

»Ministeren bedes forklare, hvordan en beslutning fra FN's generalsekretær om at indlede luftangreb i Bosnien kan undgå at have betydning for det TACP-hold, der skal udpege bombemålene.«

Svar:

Det kan den heller ikke, men det afgørende i relation til grundlovens § 20 er, at beslutningen om at stille danske militære styrker til rådighed for FN skal træffes af den danske regering med Folketingets samtykke.

Spørgsmål 31:

»Under henvisning til udenrigsministerens svar på spørgsmål 21, jf. bilag 14, ønskes forsvarsministerens vurdering af de mulige militære konsekvenser af denne forskel.«

Svar:

Med vedtagelsen den 18. september 1992 af beslutningsforslag (B 95) gav Folketinget sit samtykke til at stille en dansk militær styrke til rådighed for FN. Beslutningen om at udsende styrken var et led i opfølgningen af Sikkerhedsrådsresolution nr. 770 af 13. august 1992, hvori medlemslandene i operative paragraf 2 blev opfordret til at tage alle nødvendige skridt for at sikre nødhjælpsforsyningerne til Bosnien-Hercegovina, samt Sikkerhedsrådsresolution nr. 776 af 14. september 1992. Generalsekretæren havde, jf. beslutningsforslagets bemærkninger, i sin rapport af 10. september